

TWE SANKTUARIUM TO NASZA GOLGOTA

*Słońce się przesuwa śląc błogosławieństwo,
A Duch nas prowadzi aż na szczyt Golgoty.*

*Widzę tam niezłomne Serce Matki Pana,
Która się zrzeka swych praw macierzyńskich;
Oddajesz się wraz z Synem za zbawienie świata
Ojcu, Który odwiecznie zasiada na tronie.*

*W sanktuarium pragniesz wszystkich nas kształtować.
Byśmy trwali w ofiarnej postawie kapłańskiej,
Jak diakoni pod Krzyżem zawsze wiernie stali
I za Zbawicielem szli drogami krzyża.*

*Pozwól mi jak tego wymaga Inscriptio,
Zgodnie z odwiecznymi Bożymi prawami
Dopełniać poprzez życie codziennej ofiary,
Miary cierpień i krzyża Chrystusa i Zbawcy.*

*Niech radosne "Chwała!" wciąż rozbrzmiewa Ojcu,
Niech sławi go wszechświat w hołdzie uwielbienia!
Przez Jezusa i Maryję, w mocy Ducha Świętego
Wielbimy Boży Majestat teraz i na wieki. Amen*

Matka - Kobieta, która wszystko uczyni dla dobra swoich dzieci, dla dobra rodziny i swoich bliskich. Jej rola to pokorne poświęcenie się, zrezygnowanie z siebie, z własnej radości, ze swoich przyjemności. Jej celem jest radowanie się radością jaką przeżywają jej dzieci i wszyscy bliscy wokół niej. Radowanie się jedynie radością innych i poświęcenie się, by sprawić radość bliźnim. Wyrzeczenie się siebie, własnych wygod i ofiarowanie swoich sił, na chwałę Pana - to jest cel kobiety na wzór Maryi. Każda kobieta poświęca się bez granic dla dziecka swego łona. Ile nie przespanych nocy, ile trosk za tym się kryje. Do samego końca, do ostatniego jej tchu tu na tej ziemi matka potrafi zrobić wszystko dla dobra swojego dziecka. Te wszystkie troski otrzymuje ona wraz z rolą jej ofiarowanego macierzyństwa. Każda matka zgadza się na to i mówi "tak". Wierzy, że opatrzność Boża doda jej sił, zatroszczy się o nią i wspomże. Tym samym kobieta jako matka jest dzieckiem Boga, o które On - dobry Bóg Ojciec się troszczy. Z Boga i z wiary w Niego matka czerpie siłę.

Z Krzyża Syna Bożego płynie źródło tej siły. Ta moc płynąca z Krzyża sprawia, że kobieta jest wytrwała w zmaganiach się dla dobra najbliższych. To ten umiłowany Krzyż staje się jej ratunkiem i zbawieniem, prawdziwą drogą i drogowskazem. Przyjęcie Krzyża i umiłowanie go jest dla niej łaską, która służy również na dziecko, któremu tak ofiarnie się poświęca.

W duchowości szensztackiej wyróżniamy cztery stopnie przymierza miłości. Przymierze miłości jest przede wszystkim poświęceniem się Maryi w sensie wkładów do skarbcza łask. Drugi stopień Przymierza Miłości to udzielenie Matce Bożej pełnomocnictwa *in blaco*. Trzecim stopniem jest „*Inscriptio cordis in cor*”, czyli wpisanie serca w serce. O tym stopniu przymierza miłości mówi rozważana przez nas godzinka szensztacka. Poświęcenie się w duchu *Inscriptio* oznacza zdanie się na wolę Bożą z równoznaczną prośbą o cierpienie. Prośba ta dokonuje się zawsze w doskonałym uzależnieniu się od woli Boga. *Inscriptio* to bezwarunkowa zgoda na wolę Bożą, to ofiarowanie siebie, to zgoda na wszelkie cierpienia i krzyże, które Bóg przewidział dla nas na drodze zbawienia. Człowiek z natury broni się przed cierpieniem, a tu taki akt – prośba o cierpienie. Naszym zadaniem jest tylko przyjąć i zaakceptować Krzyż, który zsyła na nas Pan Bóg.

Dojrzała kobieta poddaje się całkowicie woli Bożej i przyjmuje każde cierpienie, jako dar, jako łaskę. Dojrzała kobieta na wzór Matki Bożej ofiaruje swoje życie dla chwały Królestwa Bożego. W życiu codziennym szuka Woli Bożej i służy innym na chwałę Bożą. Niesie nadzieję, miłość i pokój tam, gdzie najwięcej zwątpienia, nienawiści i kłótni, gdzie brakuje pojednania.

Refleksja:

Zastanowię się:

- Jak poświęcam się dla rozszerzania Chwały Pana Boga?
- Czy jestem tego świadoma, że moja codzienna „Golgota”, moje cierpienie jest właściwie dla mnie błogosławieństwem?
- Czy jestem gotowa na wzór Matki Bożej i tak jak Ona wypowiadać swoje „tak” do tego co przynosi życie?
- Czy potrafię w cierpliwości i pokoju znosić cierpienie, które Bóg na mnie zsyła?

Życzymy owocnego impulsu - wasze Eliza K. i Małgorzata E.